NN 104/2019 (30.10.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-374/19-8 od 19. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2101

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d. d., Z., kojeg zastupa P. M. P., dipl. iur. po generalnoj punomoći broj: Su-215/18, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine T., koju zastupa J.-S. B., odvjetnik u Z., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/85, urbroj: 376-05-3-19-9 od 6. lipnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi Općini T. troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana po primitku presude, dok se s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova spora zainteresirana osoba odbija.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine T. prema evidenciji Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižnog odjela G., dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenima u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, br. 027/2019 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke rješenja utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine T. (»Službeni vjesnik« br. 54/12.), Popisu nerazvrstanih cesta na području Općine T. (klasa: 340-01/12-01/02, urbroj: 2176/18-03-18-02 od 12. studenoga 2018.) i Popisu imovine u vlasništvu Općine T. (klasa: 300-01/16-01, urbroj: 2176/18-02-16-01 od 25. veljače 2016.), koje su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine T. i na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. izreke rješenja utvrđena je količina i vrsta EKI iz točke I. i II. ovog rješenja koja čini trasu kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV. izreke rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela G. ili podredno Područnom uredu za katastar S. – Ispostava T., dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastru – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznos naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine« 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom V. izreke rješenja utvrđuje da se Općina T. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 19. veljače 2019., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine T. ukoliko je ista nastupila nakon 19. veljače 2019., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela G. dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastru – javnoj aplikaciji. Točkom VI. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tuženiku i Općini T. Točkom VII.

obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja plati Općini T. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostavi dokaz o uplati naknade. Sva sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. obvezuje se Općina T. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK), te je između ostalog, u stavku 1. točki 11. propisano da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranku u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora. Tužitelj upućuje na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, 152/11., 151/14. i 95/17.) kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1., te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, 47/09.) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka, ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjestu nadležnost. Smatra, da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka, prenijevši utvrđivanje parametara za određivanje naknade za pravo puta na tužitelja, kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je, uzevši u obzir navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske te se poziva na presude ovog Suda, poslovni broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i poslovni broj: UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da tužbene navode smatra neosnovanim, jer se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova ovoga Suda iznesenih u ranijim presudama, kao naprimjer, presudama UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim te predlaže da sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir stajališta iznesena u tim presudama. Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja, broj: 668/2018 od 25. ožujka 2019. i izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019., Elaborata o pravu puta, broj: 027/2019 i njemu pripadajuće Tablice, utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, EKI, je utvrđena u Elaboratu na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1, koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova, koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporavanom rješenju, pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju, radi čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja, kao stranku u postupku. Dodatno navodi da je Tablica 1 popunjena sa svim potrebnim podacima, razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina T. u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je nejasno u čemu točno tužitelj nalazi bitnu povredu odredaba upravnog postupka te je netočno da je tuženik pobijanim rješenjem prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja. Tuženik je postupio prema zahtjevu zainteresirane strane i sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta donio zakonito i valjano rješenje kojim je utvrdio infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu EKI, te godišnju naknadu za pravo puta. Posebno napominje da obveza plaćanja naknade tužitelju nije određena pobijanim rješenjem, već je ista određena izričitim odredbama ZEK-a i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Prema tome, bez obzira na postojanje rješenja, obveza plaćanja naknade za pravo puta proizlazi iz zakona i drugih podzakonskih propisa, pa shodno tome tuženik ne može rješenjem počiniti bitne povrede odredaba upravnog postupka na način kako je to naveo tužitelj. Upućuje na dosljednu praksu ovoga Suda u više odluka, te predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan te da mu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 11.250,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tuženik je osporeno rješenje donio povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe i utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 12. stavkom 1. točkom 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.